

wilbe forstaa det rigtigt. Udtrykket „Gudsdyndelse“ af en Bexel vil lyde os fremmed, forsaavidt det skulde betyde „Accept“ af en Bexel, og jeg er ikke ganske paa det Nene med, om det ifølge det danske Sprogs Natur kunde siges at betyde aldeles det Samme som Accept; „Gudsdyndelsen“ har vist ikke ganske den samme Betydning, idetmindste i den Forstand, hvori vi kjende Ordet. Ved at „acceptere“ en Bexel forpligter man sig til at betale, hvilket er noget Andet. Jeg tror derfor, at man maa være meget forsigtig med at søge at oversætte i Loven disse fremmede Ord og Udtryk, som man kan være meget vred paa og have Mere eller Mindre imod, — jeg veed godt, at Mange have det, — naar de virkelig have Borgerret i Sproget. Forsvrigt vil jeg sige, og det kommer jeg tilbage til nu, at disse Bemærkninger, jeg her gjør om Rigtigheden eller Nødvendigheden af at udblade at gjøre Redaktionsændringer i den egentlige Lovtext, det vil sige det, der har været Gjenstand for Overenskomst, ikke gjælde med Hensyn til Titlen. Det Spørgsmaal, hvorledes Lovens Titel skulde være, har ikke været Gjenstand for Overenskomst, og det kan forsaavidt jo ogsaa være det Samme. Smidlertid maa jeg dog sige, at jeg ikke kan se, at der fra nogen Side kan være Noget veien for at kaste de Ord „for Danmark“ bort, saa at der blot kommer til at staa „Forstaa til Bexellov“. Derimod tror jeg ikke, det gaar an, at kalde det „Forstaa til Lov om Bexellov for de 3 nordiske Riger“, thi vi have jo ikke Lovgivningsmagt for andre Lande end vort eget. Jeg kan derfor paa dette Trin indskrænke mig til at anbefale Thinget at vedtage Lovforslaget uforandret eller ialtfald uden at gjøre Forandringer i den Lovtext, som har været Gjenstand for Overenskomst.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hørup: Jeg vil tillade mig at foreslaa, at denne Sag henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Bajer: Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at Møntloven, der blev behandlet her i en tidligere Samling, blev henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer. Jeg lægger ikke stor Vægt derpaa, men man pleier jo at rette Medlemmernes Antal efter den Rang, man tillægger vedkommende Lovforslag, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaa

Sagen henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Stürup: Jeg vil tillade mig at støtte det sidste Forslag om et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Madsen: Jeg vil blot udtale, at da dette Lovforslag har været henvist til et Udvalg i Landstinget, og da det er en Nødvendighed, at Lovforslaget, hvis det virkelig skal blive til Lov, er ligegyldende med de Love, der allerede ere forelagte baade i Sverrig og i Norge, kan jeg ikke indse, hvorfor vi ikke denne Gang skulde være saa godmodige at lade Lovforslaget gaa til 2den Behandling uden Udvalgs Medsættelse. Jeg har nu tænkt ved mig selv, at jeg vilde stemme imod Udvalgs Medsættelse, og det er for at faae Selvhed til at motivere min Afstemning, at jeg udtaler disse Ord.

Tang: Forsaavidt jeg kunde høre, udtalte den sidste ærede Taler, at han ikke ansaa det for nødvendigt, at Lovforslaget gik i Udvalg. Jeg tillader mig at støtte den ærede sidste Taler, og jeg gjør det i Genhold til den høitærede Justitsministers Udtalelse. Den høitærede Justitsminister lagde meget stærk Vægt paa, at der ikke blev foretaget nogen Forandring i Lovforslaget. Det forekommer mig, at der er en Stemning her i Thinget, der gaar i denne Retning, og i det Tilfælde, at vi antage det, som den høitærede Minister gjorde gjældende, og med Hensyn til hvilket han bad os om at tro ham paa hans Ord, for rigtigt, og det antager jeg, at de Fleste gjøre, bør vi støtte den sidste ærede Taler og ikke lade Forslaget komme i Udvalg, men lade det gaa lige til 2den Behandling.

Hørup: Selv om Spørgsmaalet ikke breiede sig om Andet end om, hvorvidt vi skulde vedtage eller forkaste Lovforslaget, var det dog ogsaa et Spørgsmaal, som fortjente nogen Overveelse. Jeg tror ikke, at det i og for sig som Princip vilde være heldigt om et Lovforslag kom til os paa den Maade, at vi enten skulde tage imod det eller forkaste det, og Thinget saa skulde renoncere paa en Undersøgelse af Spørgsmaalet. Jeg tror, det vil være meget vel stemmende med hele denne Lovs Karakter, om den bliver behandlet i et Udvalg, medens derimod en Diskussion her i Salen selvfølgelig især ved en 1ste Behandling maa blive noget begrænset. Hvad Medlemmernes Antal angaar, saa forekommer det mig at være temmelig ligegyldigt, om det bliver 7 eller 9, men da 7 nu er nævnt først, veed jeg ikke, hvorfor man skal opgive dette Tal.